

LUCIANI
→
SAMOSATENSIS OPERA.

EX RECOGNITIONE

CAROLI IACOBITZ.

VOL. II.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXXXVII.

κολακείᾳ πρὸς τὸ ἥδὺ τοῖς νῦν ἐπαινουμένοις. οὗτός σοι
κανὼν καὶ στάθμη ἴστορίας δικαίας. καὶ εἰ μὲν σταθμή-
σονται τινες αὐτῇ, εὖ ἂν ἔχοι καὶ εἰς δέον ἡμῖν γέγρα-
πται, εἰ δὲ μή, κεκύλισται ὁ πίθος ἐν Κρανείῳ.

1. Ὡσπερ τοῖς ἀθλητικοῖς καὶ περὶ τὴν τῶν σωμά-
των ἐπιμέλειαν ἡσκημένοις οὐ τῆς εὔεξίας μόνον οὐδὲ
τῶν γυμνασίων φροντίς ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τῆς πατὰ καιρὸν
γινομένης ἀνέσεως — μέρος γοῦν τῆς ἀσκήσεως τὸ μέγι-
στον αὐτὴν ὑπολαμβάνονται — οὕτω δὴ καὶ τοῖς περὶ
τοὺς λόγους ἐσπουδακόσιν ἡγοῦμαι προσήκειν μετὰ τὴν
πολλὴν τῶν σπουδαιοτέρων ἀνάγνωσιν ἀνιέναι τε τὴν
διάνοιαν καὶ πρὸς τὸν ἔπειτα κάματον ἀκμαιοτέραν πα-
ρασκευάζειν. 2. γένοιτο δ' ἂν ἐμμελῆς ἡ ἀνάπαυσις αὐ-
τοῖς, εἰ τοῖς τοιούτοις τῶν ἀναγνωσμάτων ὅμιλοῖεν, ᾧ
μὴ μόνον ἐκ τοῦ ἀστείου τε καὶ χαρίεντος ψιλὴν παρέξει
τὴν ψυχαγωγίαν, ἀλλά τινα καὶ θεωρίαν οὐκ ἄμουσον
71 ἐπιδείξεται, οἵον τι καὶ περὶ τῶνδε τῶν συγγραμμάτων
φρονήσειν ὑπολαμβάνω· οὐ γὰρ μόνον τὸ ξένον τῆς ὑπο-
θέσεως οὐδὲ τὸ χάριεν τῆς προαιρέσεως ἐπαγωγὸν ἐσται
αὐτοῖς οὐδ' ὅτι ψεύσματα ποικίλα πιθανῶς τε καὶ ἐνα-
λήθως ἔξενηνόχαμεν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν ἴστορουμένων
ἔκαστον οὐκ ἀκωμῷδήτως πρός τινας ἤνικται τῶν πα-
λαιῶν ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων καὶ φιλοσόφων πολλὰ
τεράστια καὶ μυθώδη συγγεγραφότων, οὓς καὶ ὀνομαστὶ
ἄν ἔγραφον, εἰ μὴ καὶ αὐτῷ σοι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως φα-
νεῖσθαι ἔμελλον. 3. Κτησίας ὁ Κτησιόχον ὁ Κνίδιος συνέ-

γραψε περὶ τῆς Ἰνδῶν χώρας καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀ μήτε αὐτὸς εἶδε μήτε ἄλλου εἰπόντος ἥκουσεν. ἔγραψε δὲ καὶ Ἰαμβοῦλος περὶ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ πολλὰ παράδοξα, γνώριμον μὲν ἅπασι τὸ ψεῦδος πλασάμενος, οὐκ ἀτερπῆ δὲ ὅμως συνθεὶς τὴν ὑπόθεσιν. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλ- 72 λοι τὰ αὐτὰ τούτοις προελόμενοι συνέγραψαν ὡς δή τινας ἔαντῶν πλάνας τε καὶ ἀποδημίας θηρίων τε μεγέθη ἴστοροῦντες καὶ ἀνθρώπων ὡμότητας καὶ βίων καινότητας· ἀρχηγὸς δὲ αὐτοῖς καὶ διδάσκαλος τῆς τοιαύτης βωμολογίας ὁ τοῦ Ὁμήρου Ὄδυσσεύς, τοῖς περὶ τὸν Ἀλκίνοον διηγούμενος ἀνέμων τε δουλείαν καὶ μονοφθάλμους καὶ ὡμοφάγους καὶ ἀγρίους τινὰς ἀνθρώπους, ἔτι δὲ πολυκέφαλα ξῶα καὶ τὰς ὑπὸ φαρμάκων τῶν ἐταίρων μεταβολάς, οἷα πολλὰ ἐκεῖνος ὡς πρὸς ίδιώτας ἀνθρώπους ἐτερατεύσατο τοὺς Φαιάκας. 4. τούτοις οὖν ἐντυχὼν ἅπασι τοῦ ψεύσασθαι μὲν οὐ σφόδρα τοὺς ἄνδρας ἐμεμφάμην ὁρῶν ἥδη σύνηθες ὃν τοῦτο καὶ τοῖς φιλοσοφεῖν ὑπισχνουμένοις· ἐκεῖνο δὲ αὐτῶν ἐθαύμαζον, εἰ ἐνόμισαν λήσειν οὐκ ἀληθῆ συγγράφοντες. διόπερ καὶ αὐτὸς ὑπὸ κενοδοξίας ἀπολιπεῖν τι σκουδάσας τοῖς μεθ' ἡμᾶς, ἵνα μὴ μόνος ἀμοιρος ὡς τῆς ἐν τῷ μυθολογεῖν ἐλευθερίας, ἐπεὶ μηδὲν ἀληθὲς ἴστορεῖν εἶχον — οὐδὲν γὰρ ἐπεπόνθειν ἀξιόλογον — ἐπὶ τὸ ψεῦδος ἐτραπόμην πολὺ τῶν ἄλλων εὐγνωμονέστερον· κανὸν δὲ τοῦτο ἀληθεύσω λέγων, ὅτι ψεύσομαι. οὗτῳ δ' ἂν μοι δοκῶ καὶ 73 τὴν παρὰ τῶν ἄλλων κατηγορίαν ἐκφυγεῖν αὐτὸς ὁμολογῶν μηδὲν ἀληθὲς λέγειν. γράφω τοίνυν περὶ ὃν μήτε εἶδον μήτε ἐπαθον μήτε παρ' ἄλλων ἐκυθόμην, ἔτι δὲ μήτε ὅλως ὄντων μήτε τὴν ἀρχὴν γενέσθαι δυναμένων. διὸ δεῖ τοὺς ἐντυγχάνοντας μηδαμῶς πιστεύειν αὐτοῖς.

5. Ὁρμηθεὶς γάρ ποτε ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν καὶ ἀφεις ἐς τὸν ἐσπέριον ὠκεανὸν οὐρίῳ ἀνέμῳ τὸν πλοῦν

ἐποιούμην. αλτία δέ μοι τῆς ἀποδημίας καὶ ὑπόθεσις ἡ τῆς διανοίας περιεργία καὶ πραγμάτων καινῶν ἐπιθυμία καὶ τὸ βούλεσθαι μαθεῖν τί τὸ τέλος ἔστι τοῦ ὥκεανοῦ καὶ τίνες οἱ πέραν κατοικοῦντες ἄνθρωποι. τούτου γε μέντοι ἔνεκα πάμπολλα μὲν σιτία ἐνεβαλόμην, ἵκανὸν δὲ καὶ ὕδωρ ἐνεθέμην, πεντήκοντα δὲ τῶν ἡλικιωτῶν προσεποιησάμην τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γυάμην ἔχοντας, εἴτι δὲ καὶ ὅπλων πολὺ τι πλῆθος παρεσκευασάμην καὶ κυβερνήτην τὸν ἄριστον μισθῷ μεγάλῳ πείσας παρέλαβον καὶ τὴν ναῦν — ἄκατος δὲ ἦν — ὡς πρὸς μέγαν καὶ βίαιου 74 πλοῦν ἐκρατυνάμην. 6. ἡμέραν μὲν οὖν καὶ νύκτα οὐρίῳ πλέοντες εἴτι τῆς γῆς ὑποφαινομένης οὐ σφόδρα βιαίως ἀνηγόμεθα, τῇ ἐπιούσῃ δὲ ἄμα ἡλίῳ ἀνατέλλοντι ὅτε ἄνεμος ἐπεδίδου καὶ τὸ κῦμα ηὔξανετο καὶ ξόφος ἐπεγίγνετο καὶ οὐκέτ' οὐδὲ στεῖλαι τὴν ὁδόνην δυνατὸν ἦν. ἐπιτρέψαντες οὖν τῷ πνεύματι καὶ παραδόντες ἑαυτοὺς ἔχειμαζόμεθα ἡμέρας ἐννέα καὶ ἑβδομήκοντα, τῇ ὄγδοη-κοστῇ δὲ ἄφνῳ ἐκλάμψαντος ἡλίου καθορῶμεν οὐ πόρρω νῆσον ὑψηλὴν καὶ δασεῖαν, οὐ τραχεῖ περιηχούμενην τῷ κύματι· καὶ γὰρ ἥδη τὸ πολὺ τῆς ξάλης κατεπέπαυτο. προσσχόντες οὖν καὶ ἀποβάντες ὡς ἀν ἐκ μακρᾶς ταλαιπωρίας πολὺν μὲν ἐπὶ τῆς γῆς χρόνον ἐκείμεθα, διαναστάντες δὲ ὅμως ἀπεκρίναμεν ἡμῶν αὐτῶν τριάκοντα μὲν φύλακας τῆς νεώς παραμένειν, εἶκοσι δὲ σὺν ἐμοὶ ἀνελθεῖν ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐν τῇ νήσῳ. 7. προελθόντες δὲ ὅσον σταδίους τρεῖς ἀπὸ τῆς θαλάττης δι' ὑλης ὁρῶμέν τινα στήλην χαλκοῦ πεποιημένην, Ἐλληνικοῖς γράμμασι καταγεγραμμένην, ἀμυνδροῖς δὲ καὶ ἐκτετριμμένοις, λέγουσαν „ἄχρι τούτων Ἡρακλῆς καὶ Διόνυσος ἀφίκοντο.“ ἦν δὲ καὶ ἵχνη δύο πλησίον ἐπὶ πέτρας, τὸ μὲν πλευριαῖον, τὸ δὲ ἔλαττον· ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ μὲν τοῦ Διονύσου τὸ μικρότερον, θάτερον δὲ Ἡρακλέους. προσκυ-

νήσαντες δ' οὖν προηγειμεν· οὕπω δὲ πολὺ παρηγειμεν καὶ ἐφιστάμεθα ποταμῷ οἶνον φέοντι ὁμοιοτάτῳ μάλιστα οἶσπερ ὁ Χῖός ἐστιν. ἄφθονον δὲ ἦν τὸ φεῦμα καὶ πολύ, ὥστε ἐνιαχοῦ καὶ ναυσίπορον εἶναι δύνασθαι. ἐπήει οὖν ἡμῖν πολὺ μᾶλλον πιστεύειν τῷ ἐπὶ τῆς στήλης ἐπιγράμματι ὁρῶσι τὰ σημεῖα τῆς Διονύσου ἐπιδημίας. δόξαν δέ μοι καὶ ὅθεν ἄρχεται ὁ ποταμὸς καταμαθεῖν, ἀνήειν παρὰ τὸ φεῦμα, καὶ πηγὴν μὲν οὐδεμίαν εὗρον αὐτοῦ, πολλὰς δὲ καὶ μεγάλας ἀμπέλους, πλήρεις βοτρύων, παρὰ δὲ τὴν δίξαν ἐκάστης ἀπέρρει σταγῶν οἶνον διαυγοῦς, ἀφ' ᾧ ἐγίνετο ὁ ποταμός. ἦν δὲ καὶ ἰχθῦς ἐν αὐτῷ πολλοὺς ἴδειν, οὖν μάλιστα καὶ τὴν χρόαν καὶ τὴν γεῦσιν προσ- 76 εοικότας· ἡμεῖς γοῦν ἀγρεύσαντες αὐτῶν τινας καὶ ἐμφαγόντες ἐμεθύσθημεν· ἀμέλει καὶ ἀνατεμόντες αὐτοὺς εὑρίσκομεν τρυγὸς μεστούς. ὕστερον μέντοι ἐπινοήσαντες τοὺς ἄλλους ἰχθῦς, τοὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος, παραμιγνύντες ἐκεράννυμεν τὸ σφοδρὸν τῆς οἰνοφαγίας. Θ. τότε δὲ τὸν ποταμὸν διαπεράσαντες, ἦ διαβατὸς ἦν, εὗρομεν ἀμπέλων χρῆμα τεράστιον· τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς, ὃ στέλεχος αὐτὸς εὐερυνῆς καὶ παχύς, τὸ δὲ ἄνω γυναικες ἤσαν, ὅσον ἐκ τῶν λαγόνων ἅπαντα ἔχουσαι τέλεια. τοι- αὐτην παρ' ἡμῖν τὴν Δάφνην γράφουσιν ἄρτι τοῦ Ἀπόλλωνος καταλαμβάνοντος ἀποδενδρουμένην. ἀπὸ δὲ τῶν δακτύλων ἄκρων ἔξεφύοντο αὐταῖς οἱ κλάδοι καὶ μεστοὶ ἤσαν βοτρύων. καὶ μὴν καὶ τὰς κεφαλὰς ἐκόμων ἔλιξί τε καὶ φύλλοις καὶ βότρυσι. προσελθόντας δὲ ἡμᾶς ἡσπάζοντό τε καὶ ἐδεξιοῦντο, αἱ μὲν Λύδιον, αἱ δὲ Ἰνδικήν, αἱ πλεῖσται δὲ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν προϊέμεναι. καὶ ἐφίλουν δὲ ἡμᾶς τοῖς στόμασιν· ὃ δὲ φιληθεὶς αὐτίκα ἐμέθυε καὶ παράφορος ἦν. δρέπεσθαι μέντοι οὐ παρεῖχον τοῦ καρποῦ, ἀλλ' ἥλγουν καὶ ἐβόων ἀποσπωμένου. αἱ δὲ καὶ μάγνυσθαι ἡμῖν ἐπεθύμουν· καὶ δύο τινὲς τῶν ἐταίρων

77 πλησιάσαντες αὐταῖς οὐκέτ' ἀπελύοντο, ἀλλ' ἐκ τῶν αἰδοίων ἐδέδεντο· συνεφύοντο γὰρ καὶ συνερριζοῦντο, καὶ ἥδη αὐτοῖς κλάδοι ἐπεφύκεσαν οἱ δάκτυλοι καὶ ταῖς ἔλιξι περιπλεκόμενοι ὅσον οὐδέπω καὶ αὐτοὶ καρποφορήσειν ἔμελλον. 9. καταλιπόντες δὲ αὐτοὺς ἐπὶ ναῦν ἐφεύγομεν καὶ τοῖς ἀπολειφθεῖσι διηγούμεθα ἐλθόντες τά τε ἄλλα καὶ τῶν ἑταίρων τὴν ἀμπελομιξίαν. καὶ δὴ λαβόντες ἀμφορέας τινὰς καὶ ὑδρευσάμενοι· τε ἅμα καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ οἰνισάμενοι καὶ αὐτοῦ πλησίον ἐπὶ τῆς ἡτόνος αὐλισάμενοι ἔωθεν ἀνήχθημεν οὐ σφόδρα βιαίῳ πνεύματι· περὶ μεσημβρίαν δὲ οὐκέτι τῆς νήσου φαινομένης ἄφνω τυφῶν ἐπιγενόμενος καὶ περιδινήσας τὴν ναῦν καὶ μετεωρίσας ὅσον ἐπὶ σταδίους τρισχιλίους οὐκέτι καθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος, ἀλλ' ἄνω μετέωρον ἐξαπηρτημένην ἄνεμος ἐμπεσὼν τοῖς ίστίοις ἔφερε κυρτώσας τὴν ὁδόνην.

10. ἐπτὰ δὲ ἡμέρας καὶ τὰς ἴσας νύκτας ἀεροδρομήσαντες ὁγδόῃ καθορῶμεν γῆν τινα μεγάλην ἐν τῷ ἀέρι καθάπερ νῆσον, λαμπρὰν καὶ σφαιροειδῆ καὶ φωτὶ μεγάλῳ καταλαμπομένην· προσενεγχθέντες δὲ αὐτῇ καὶ δρυισάμενοι ἀπέβημεν, ἐπισκοποῦντες δὲ τὴν χώραν εὑρίσκομεν οἰκουμένην τε καὶ γεωργούμενην. ἡμέρας μὲν οὖν οὐδὲν

78 αὐτόθεν καθεωρῶμεν, νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ἐφαίνοντο ἡμῖν καὶ ἄλλαι πολλαὶ νῆσοι πλησίον, αἱ μὲν μείζους, αἱ δὲ μικρότεραι, πυρὶ τὴν χρόαν προσεοικυῖαι, καὶ ἄλλῃ δέ τις γῆ κάτω καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ καὶ ποταμοὺς ἔχουσα καὶ πελάγη καὶ ὕλας καὶ ὄρη. ταύτην οὖν τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην εἰκάζομεν. 11. δόξαν δὲ ἡμῖν καὶ ἔτι πορρωτέρω προελθεῖν, ξυνελήφθημεν τοῖς Ἰππογύποις παρ' αὐτοῖς καλουμένοις ἀπαντήσαντες. οἱ δὲ Ἰππόγυποι οὗτοί εἰσιν ἄνδρες ἐπὶ γυπῶν μεγάλων ὀχούμενοι καὶ καθάπερ ἵπποις τοῖς ὀρνέοις χρώμενοι· μεγάλοι γὰρ οἱ γῦπες καὶ ὡς ἐπίπαν τρικέφαλοι. μάθοι δ' ἂν τις τὸ μέγεθος αὐ-

τῶν ἐντεῦθεν· νεώς γὰρ μεγάλης φορτίδος ἵστοῦ ἔκαστον τῶν πτερῶν μακρότερον καὶ παχύτερον φέρουσι. τούτοις οὖν τοῖς Ἰππογύποις προστέτακται περιπετομένοις τὴν γῆν, εἴ τις εὐρεθείη ξένος, ἀνάγειν ὡς τὸν βασιλέα· καὶ δὴ καὶ ήμᾶς ξυλλαβόντες ἀνάγουσιν ὡς αὐτόν. ὁ δὲ θεασάμενος καὶ ἀπὸ τῆς θέας καὶ τῆς στολῆς εἰκάσας, "Ἐλληνες ἄρα, ἔφη, ὑμεῖς, ωἱ ξένοι; συμφησάντων δέ, Πᾶς οὖν ἀφίκεσθε, ἔφη, τοσοῦτον ἀέρα διελθόντες; καὶ ήμεῖς τὸ πᾶν αὐτῷ διηγούμεθα· καὶ ὃς ἀρξάμενος τὸ καθ' αὐτὸν ήμεν διεξήγει, ωἱ καὶ αὐτὸς ἀνθρωπος ὃν τοῦνομα Ἐνδυμίων ἀπὸ τῆς ήμετέρας γῆς καθεύδων ἀναρπασθείη ποτὲ καὶ ἀφικόμενος βασιλεύσειε τῆς χώρας· εἰναι δὲ τὴν γῆν ἔκείνην ἔλεγε τὴν ήμεν κάτω φαινομένην Σελήνην. ἀλλὰ θαρρεῖν τε παρεκελεύετο καὶ μηδένα κίνδυνον 79 ὑφορᾶσθαι· πάντα γὰρ ήμεν παρέσεσθαι ων δεόμεθα.

12. Ἡν δὲ καὶ κατορθώσω, ἔφη, τὸν πόλεμον, ὃν ἐκφέρω νῦν πρὸς τοὺς τὸν ἥλιον κατοικοῦντας, ἀπάντων εὐδαιμονέστατα παρ' ἐμοὶ καταβιώσεσθε. καὶ ήμεῖς ἡρόμεθα τίνες τε εἰεν οἱ πολέμιοι καὶ τὴν αἰτίαν τῆς διαφορᾶς· Ὁ δὲ Φαέθων, φησίν, ὁ τῶν ἐν τῷ ἥλιῳ κατοικούντων βασιλεύς — οἰκεῖται γὰρ δὴ κάκεῖνος ὥσπερ καὶ ἡ Σελήνη — πολὺν ἥδη πρὸς ήμᾶς πολεμεῖ χρόνον. ἥρξατο δὲ ἔξ αἰτίας τοιαύτης· τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐμῇ ποτε τοὺς ἀπορωτάτους συναγαγὼν ἐβούληθην ἀποικίαν ἐς τὸν Ἐωσφόρον στεῖλαι, ὅντα ἐρημον καὶ ὑπὸ μηδενὸς κατοικούμενον· ὁ τοίνυν Φαέθων φθονήσας ἐκάλυψε τὴν ἀποικίαν κατὰ μέσον τὸν πόρον ἀπαντήσας ἐπὶ τῶν Ἰππομυρμήκων. τότε μὲν οὖν νικηθέντες — οὐ γὰρ ήμεν ἀντίπαλοι τῇ παρασκευῇ — ἀνεγωρήσαμεν· νῦν δὲ βούλομαι αὖθις ἔξενεγκεῖν τὸν πόλεμον καὶ ἀποστεῖλαι τὴν ἀποικίαν. ἦν οὖν ἐθέλητε, κοινωνήσατέ μοι τοῦ στόλου, γῦπας δὲ ήμεν ἔγῳ παρέξω τῶν βασιλικῶν ἐνα ἐκάστῳ

καὶ τὴν ἄλλην ὅπλισιν· αὐτοιν δὲ ποιησόμεθα τὴν ἔξοδον. Οὗτως, ἔφην ἐγώ, γιγνένθω, ἐπειδή σοι δοκεῖ.

13. τότε μὲν οὖν παρ' αὐτῷ ἐστιαθέντες ἐμείναμεν, ἐνθεν δὲ διαναστάντες ἐτατόμεθα· καὶ γὰρ οἱ σκοποὶ ἐσῆμαινον πλησίου εἶναι τοὺς πολεμίους. τὸ μὲν οὖν πλῆθος

80 τῆς στρατιᾶς δέκα μυριάδες ἐγένοντο ἄνευ τῶν σκευοφόρων καὶ τῶν μηχανοποιῶν καὶ τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἔνων συμμάχων· τούτων δὲ ὀκτακισμύριοι μὲν ἥσαν οἱ Ἰππόγυποι, δισμύριοι δὲ οἱ ἐπὶ τῶν λαχανοπτέρων. ὅρνεον δὲ καὶ τοῦτό ἐστι μέγιστον, ἀντὶ τῶν πτερῶν λαχάνοις πάντῃ λάσιον, τὰ δὲ ὠκύπτερα ἔχει θριδακίνης φύλλοις μάλιστα προσεοικότα. ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ Κεγχροβόλοι ἐτετάχατο καὶ οἱ Σκοροδομάχοι. ἥλιθον δὲ αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῆς ἄρκτου σύμμαχοι, τρισμύριοι μὲν Ψυλλοτοξόται, πεντακισμύριοι δὲ Ἀνεμοδρόμοι· τούτων δ' οἱ μὲν Ψυλλοτοξόται ἐπὶ ψυλλῶν μεγάλων ἵππαζονται, ὅθεν καὶ τὴν προσηγορίαν ἔχουσι· μέγεθος δὲ τῶν ψυλλῶν ὅσον δώδεκα ἐλέφαντες· οἱ δὲ Ἀνεμοδρόμοι πεζοὶ μέν εἰσι, φέρονται δὲ ἐν τῷ ἀέρι ἄνευ πτερῶν· ὁ δὲ τρόπος τῆς φορᾶς τοιόσδε· χιτῶνας ποδήρεις ὑποκωσάμενοι κολπώσαντες αὐτοὺς τῷ ἀνέμῳ καθάπερ ἴστια φέρονται ὥσπερ τὰ σκάφη. τὰ πολλὰ δ' οἱ τοιοῦτοι ἐν ταῖς μάχαις πελτασταί εἰσιν. ἐλέγοντο δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τὴν Καππα-

81 δοκίαν ἀστέρων ἥξειν Στρουθοβάλανοι μὲν ἐπτακισμύριοι, Ἰππογέρανοι δὲ πεντακισχίλιοι. τούτους ἐγὼ οὐκ ἐθεασάμην· οὐ γὰρ ἀφίκοντο. διόπερ οὐδὲ γράψαι τὰς φύσεις αὐτῶν ἐτόλμησα· τεράστια γὰρ καὶ ἄπιστα περὶ αὐτῶν ἐλέγοντο.

14. αὕτη μὲν ἡ τοῦ Ἐνδυμιώνος δύναμις ἦν. σκευὴ δὲ πάντων ἡ αὐτή· κράνη μὲν ἀπὸ τῶν κνάμων· μεγάλοι γὰρ παρ' αὐτοῖς οἱ κύαμοι καὶ καρτεροί· θώρακες δὲ φοιλιδωτοὶ πάντες θέρμινοι· τὰ γὰρ λέπη τῶν θέρμων συρράπτοντες ποιοῦνται θώρακας·

αρρηκτον δ' ἔκει γίγνεται τοῦ θέρμου τὸ λέπος ὥσπερ κέρας· ἀσπίδες δὲ καὶ ξίφη οἵα τὰ Ἑλληνικά. 15. ἐπειδὴ δὲ καιρὸς ἦν, ἐτάξαντο ὡδεῖς· τὸ μὲν δεξιὸν κέρας εἶχον οἱ Ἰππόγυνποι καὶ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἀρίστους περὶ αὐτὸν ἔχων· καὶ ἡμεῖς ἐν τούτοις ἡμεν· τὸ δὲ εὐώνυμον οἱ Λαχανόπτεροι· τὸ δὲ μέσον οἱ σύμμαχοι ώς ἔκαστοι. τὸ δὲ πεζὸν ἦσαν μὲν ἀμφὶ τὰς ἔξακισχιλίας μυριάδας. ἐτάχθησαν δὲ οὗτως· ἀράχναι παρ' αὐτοῖς πολλοὶ καὶ μεγάλοι γίνονται πολὺ τῶν Κυκλαδῶν νήσων ἔκαστος μείζων. τούτοις προσέταξε διυφῆναι τὸν μεταξὺ τῆς Σελήνης καὶ τοῦ Ἐωσφόρου ἀέρα. ὡς δὲ τάχιστα ἔξειργάσαντο καὶ 82 πεδίον ἐποίησαν, ἐπὶ τούτου παρέταξε τὸ πεζόν· ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Νυκτερίων ὁ Εὐδιάνακτος τρίτος αὐτός. 16. τῶν δὲ πολεμιῶν τὸ μὲν εὐώνυμον εἶχον οἱ Ἰππομύρμηκες καὶ ἐν αὐτοῖς ὁ Φαέθων· θηρία δέ ἐστι μέγιστα, ὑπόπτερα, τοῖς παρ' ἡμῖν μύρμηξι προσεοικότα πλὴν τοῦ μεγέθους· ὁ γὰρ μέγιστος αὐτῶν καὶ δίπλεθρος ἦν. ἐμάχοντο δὲ οὐ μόνον οἱ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ μάλιστα τοῖς κέρασιν· ἐλέγοντο δὲ οὗτοι εἶναι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας. ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιοῦ αὐτῶν ἐτάχθησαν οἱ Ἀεροκώνωπες, ὄντες καὶ οὗτοι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας, πάντες τοξόται κώνωψι μεγάλοις ἐποχούμενοι· μετὰ δὲ τούτους οἱ Ἀεροκάρδακες, ψιλοί τε ὄντες καὶ πεζοί, πλὴν μάχιμοί γε καὶ οὗτοι· πόρρωθεν γὰρ ἐσφευδόνων δαφανίδας ὑπερμεγέθεις, καὶ ὁ βληθεὶς οὐδ' ἐπ' ὄλιγον ἀντέχειν ἥδυνατο, ἀπέθνησκε δέ, δυσωδίας τινὸς τῷ τραύματι ἐγγινομένης· ἐλέγοντο δὲ χρίειν τὰ βέλη μαλάχης ἵῳ. ἔχό- 83 μενοι δὲ αὐτῶν ἐτάχθησαν οἱ Καυλομύκητες, ὅπλῖται ὄντες καὶ ἀγχέμαχοι τὸ πλήθος μύριοι· ἐκλήθησαν δὲ Καυλομύκητες, ὅτι ἀσπίσι μὲν μυκητίναις ἔχρωντο, δόρασι δὲ καυλίνοις τοῖς ἀπὸ τῶν ἀσπαράγων. πλησίον δὲ αὐτῶν οἱ Κυνοβάλανοι ἔστησαν, οὓς ἔπειμψαν αὐτῷ οἱ τὸν

Σείριον κατοικοῦντες, πεντακισχίλιοι καὶ οὗτοι, ἀνδρες κυνοπρόσωποι ἐπὶ βαλάνων πτερωτῶν μαχόμενοι. ἐλέγοντο δὲ κάκείνων ὑστερίζειν τῶν συμμάχων οὓς τε ἀπὸ τοῦ Γαλαξίου μετεπέμπετο σφενδονήτας καὶ οἱ Νεφελοκένταυροι. ἀλλ' ἔκεινοι μὲν τῆς μάχης ἥδη κεκριμένης ἀφίκοντο, ὡς μήποτε ὕφελον· οἱ σφενδονῆται δὲ οὐδὲ ὅλως παρεγένοντο, διόπερ φασὶν αὐτοῖς ὑστερούν ὄργη σθέντα τὸν Φαέθοντα πυρπολῆσαι τὴν χώραν. τοιαύτῃ μὲν καὶ ὁ Φαέθων ἐπῆσε παρασκευῇ. 17. συμμίξαντες δὲ ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἥρθη καὶ ὥγκήσαντο ἐκατέρων οἱ ὅνοι 84 — τούτοις γὰρ ἀντὶ σαλπιγκτῶν χρῶνται — ἐμάχοντο. καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον τῶν Ἡλιωτῶν αὐτίκα ἔφυγον οὐδὲ εἰς χεῖρας δεξάμενοι τοὺς Ἰππογύπους, καὶ ἡμεῖς εἰπόμεθα κτείνοντες· τὸ δεξιὸν δὲ αὐτῶν ἐκράτει τοῦ ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ εὐωνύμου, καὶ ἐπεξῆλθον οἱ Ἀεροκάνωπες διώκοντες ἄχρι πρὸς τοὺς πεζούς. ἐνταῦθα δὲ κάκείνων ἐπιβοηθούντων ἔφυγον ἐγκλίναντες, καὶ μάλιστα ἐπεὶ ἥσθοντο τοὺς ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ σφῶν νενικημένους. τῆς δὲ τροπῆς λαμπρᾶς γεγενημένης πολλοὶ μὲν ἔποντες ἡλίσκουντο, πολλοὶ δὲ καὶ ἀνηροῦντο, καὶ τὸ αἷμα ἔρρει πολὺ μὲν ἐπὶ τῶν νεφῶν, ὃστε αὐτὰ βάπτεσθαι καὶ ἐρυθρὰ φαίνεσθαι, οἵα παρ' ἡμῖν δυομένου τοῦ ἡλίου φαίνεται, πολὺ δὲ καὶ εἰς τὴν γῆν κατέσταξεν, ὃστε με εἰκάζειν, μὴ ἄρα τοιούτου τινὸς καὶ πάλαι ἄνω γενομένου Ὁμηρος ὑπέλαβεν αἷματι ὕσαι τὸν Δία ἐπὶ τῷ τοῦ Σαρκηδόνος θανάτῳ. 18. ἀναστρέψαντες δὲ ἀπὸ τῆς διώξεως δύο τρόπαια ἐστήσαμεν, τὶς μὲν ἐπὶ τῶν ἀραχνίων τῆς πεζομάχας, τὸ δὲ τῆς ἀερομάχίας ἐπὶ τῶν νεφῶν. ἄρτι δὲ τούτων γιγνομένων ἡγγέλλοντο ὑπὸ τῶν σκοπῶν οἱ Νεφελοκένταυροι προσελαύνοντες, οὓς ἔδει πρὸ τῆς μάχης ἐλθεῖν τῷ Φαέθοντι. καὶ δὴ ἐφαίνοντο προσιόντες, θέαμα παραδοξότατον, ἐξ ἵππων πτερωτῶν καὶ ἀνθρώπων

συγκείμενοι· μέγεθος δὲ τῶν μὲν ἀνθρώπων ὅσον τοῦ Ροδίων κολοσσοῦ ἐξ ἡμισείας ἐσ τὸ ἄνω, τῶν δὲ ἵππων ὅσον νεὼς μεγάλης φορτίδος. τὸ μέντοι πλῆθος αὐτῶν οὐκ ἀνέγραψα, μή τῷ καὶ ἅπιστον δόξῃ, τοσοῦτον ἦν. 85 ἥγεῖτο δὲ αὐτῶν ὁ ἐκ τοῦ Ζωδιακοῦ τοξότης. ἐπεὶ δὲ ἥσθοντο τοὺς φίλους νευικημένους, ἐπὶ μὲν τὸν Φαέθοντα ἔπειρον ἀγγελίαν αὐθις ἐπιέναι, αὐτοὶ δὲ διαταξάμενοι τεταραγμένοις ἐπιπίπτουσι τοῖς Σεληνίταις, ἀτάκτοις περὶ τὴν δίωξιν καὶ τὰ λάφυρα διεσκεδασμένοις· καὶ πάντας μὲν τρέπουσιν, αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα καταδιώκουσι πρὸς τὴν πόλιν καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ὄρνεων αὐτοῦ κτείνουσιν· ἀνέσπασαν δὲ καὶ τὰ τρόπαια καὶ κατέδραμον ἄπαν τὸ ὑπὸ τῶν ἀραχνῶν πεδίον ὑφασμένον, ἐμὲ δὲ καὶ δύο τινὰς τῶν ἑταίρων ἐξώγρησαν. ἥδη δὲ παρῆν καὶ ὁ Φαέθων καὶ ἄλλα αὐθις τρόπαια ὑπ' ἐκείνων ἴστατο. ἡμεῖς μὲν οὖν ἀπηγόμεθα ἐσ τὸν Ἡλιον αὐθημερὸν τῷ χεῖρε ὀπίσω δεθέντες ἀραχνίου ἀποκόμματι.

19. οἱ δὲ πολιορκεῖν μὲν οὐκ ἔγνωσαν τὴν πόλιν, ἀναστρέψαντες δὲ τὸ μεταξὺ τοῦ ἀέρος ἀπετείχιζον, ὥστε μηκέτι τὰς αὐγὰς ἀπὸ τοῦ Ἡλίου πρὸς τὴν Σελήνην διήκειν. τὸ δὲ τεῖχος ἦν διπλοῦν, νεφελωτόν· ὥστε σαφῆς ἔκλειψις τῆς Σελήνης ἐγεγόνει καὶ νυκτὶ διηνεκεῖ πᾶσα κατείχετο. πιεζόμενος δὲ τούτοις ὁ Ἐνδυμίων πέμψας ἱκέτευε καθαιρεῖν τὸ οἰκοδόμημα καὶ μὴ σφᾶς περιορᾶν ἐν σκότῳ βιοτεύοντας, ὑπισχνεῖτο δὲ καὶ φόρους τελέσειν καὶ σύμμαχος ἔσεσθαι καὶ μηκέτι πολεμήσειν, καὶ διμήρους ἐπὶ τούτοις δοῦναι ἥθελεν. οἱ δὲ περὶ τὸν Φαέθοντα γενομένης δὶς ἐκκλησίας τῇ προτεραιᾳ μὲν οὐδὲν παρέλυσαν τῆς ὁργῆς, τῇ ὑστεραίᾳ δὲ μετέγνωσαν, καὶ 86 ἐγένετο ἡ εἰρήνη ἐπὶ τούτοις. 20. „κατὰ τάδε συνθήκας ἐποιήσαντο οἱ Ἡλιῶται καὶ οἱ σύμμαχοι πρὸς Σεληνίτας καὶ τοὺς συμμάχους, ἐπὶ τῷ καταλῦσαι μὲν τοὺς Ἡλιώ-

τας τὸ διατείχισμα καὶ μηκέτι ἐσ τὴν Σελήνην ἐσβάλλειν, ἀποδοῦναι δὲ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους φῆτοῦ ἔκαστον χρήματος, τοὺς δὲ Σεληνίτας ἀφεῖναι μὲν αὐτονόμους τούς γε ἄλλους ἀστέρας, ὅπλα δὲ μὴ ἐπεφέρειν τοῖς Ἡλιώταις, συμμαχεῖν δὲ τῇ ἄλλήλων, ἦν τις ἐπίῃ· φόρον δὲ ὑποτελεῖν ἔκαστον ἔτοις τὸν βασιλέα τῶν Σεληνιτῶν τῷ βασιλεῖ τῶν Ἡλιωτῶν δρόσου ἀμφορέας μυρίους, καὶ διηρόους δὲ σφῶν αὐτῶν δοῦναι μυρίους, τὴν δὲ ἀποικίαν τὴν ἐσ τὸν Εωσφόρον κοινὴν ποιεῖσθαι καὶ μετέχειν τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον· ἐγγράψαι δὲ τὰς συνθήκας στήλῃ ἥλεκτρίνῃ καὶ ἀναστῆσαι ἐν μέσῳ τῷ ἀέρι ἐπὶ τοῖς μεθορίοις. ὡ̄μοσαν δὲ Ἡλιωτῶν μὲν Πυρωνίδης καὶ Θερίτης καὶ Φλόγιος, Σεληνιτῶν δὲ Νύκτωρ καὶ Μήνιος καὶ Πολυλαμπής.[“] 21. τοιαύτη μὲν ἡ εἰρήνη ἐγένετο· εὐθὺς δὲ τὸ τεῖχος καθηρεῖτο καὶ ἡμᾶς τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέδο-
87 σαν. ἐπεὶ δὲ ἀφικόμεθα ἐσ τὴν Σελήνην, ὑπηντίαξον ἡμᾶς καὶ ἡσπάζοντο μετὰ δακρύων οἵ τε ἐταῖροι καὶ δὲν διατηροῦσαν αὐτός. καὶ ὁ μὲν ἡξίου μεῖναι τε παρ' αὐτῷ καὶ κοινωνεῖν τῆς ἀποικίας ὑπισχνούμενος δώσειν πρὸς γάμουν τὸν ἑαυτοῦ παῖδα· γυναικες γὰρ οὐκ εἰσὶ παρ' αὐτοῖς. ἐγὼ δὲ οὐδαμῶς ἐπειδόμην, ἀλλ' ἡξίουν ἀποπεμφθῆναι κάτω ἐσ τὴν θάλατταν. ὡς δὲ ἐγνω ἀδύνατον ὃν πείθειν, ἀποπέμπει ἡμᾶς ἐστιάσας ἐπτὰ ἡμέρας. 22. ἂν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ διατρίβων ἐν τῇ Σελήνῃ κατενόησα καινὰ καὶ παράδοξα, ταῦτα βούλομαι εἰπεῖν. πρῶτα μὲν τὸ μὴ ἐκ γυναικῶν γεννᾶσθαι αὐτούς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀρρένων· γάμοις γὰρ τοῖς ἄρρεσι χρῶνται καὶ οὐδὲ ὄνομα γυναικὸς ὅλως ἵσασι. μέχρι μὲν οὖν πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν γαμεῖται ἔκαστος, ἀπὸ δὲ τούτων γαμεῖ αὐτός· κύουσι δὲ οὐκ ἐν τῇ νηδύῃ, ἀλλ' ἐν ταῖς γαστροκυνημάσι· ἐπειδὰν γὰρ συλλάβῃ τὸ ἔμβρυον, παχύνεται ἡ κυήμη, καὶ χρόνῳ ὕστερον ἀνατεμόντες ἔξαγουσι νεκρά, ἐκθέντες δὲ αὐτὰ

πρὸς τὸν ἄνεμον κεχηνότα ξωκοιοῦσι. δοκεῖ δέ μοι καὶ
 ἐς τοὺς Ἐλληνας ἐκεῖθεν ἦκειν τῆς γαστροκυνημίας τοῦ-
 νομα, ὅτι παρ' ἐκείνοις ἀντὶ γαστρὸς κυνοφορεῖ. μεῖζον δὲ
 τούτου ἄλλο διηγήσομαι. γένος ἔστι παρ' αὐτοῖς ἀνθρώ- 88
 πων οἱ καλούμενοι Δευδρῖται, γίνεται δὲ τὸν τρόπου
 τοῦτον· ὕρχιν ἀνθρώπου τὸν δεξιὸν ἀποτεμόντες ἐν γῇ
 φυτεύοντες, ἐκ δὲ αὐτοῦ δένδρου ἀναφύεται μέγιστον,
 σάρκινον, οἶν φαλλός· ἔχει δὲ καὶ κλάδους καὶ φύλλα·
 ὁ δὲ καρπός ἔστι βάλανοι πηχυναῖαι τὸ μέγεθος. ἐπειδὴν
 οὖν πεπανθῶσι, τρυγήσαντες αὐτὰς ἐκκολάπτουσι τοὺς
 ἀνθρώπους. αἰδοῖα μέντοι πρόσθετα ἔχοντες οἱ μὲν ἐλε-
 φάντινα, οἱ δὲ πένητες αὐτῶν ἔντινα, καὶ διὰ τούτων
 ὀχεύοντες καὶ πλησιάζοντες τοῖς γαμέταις τοῖς ἔαυτῶν.
 23. ἐπειδὴν δὲ γηράσῃ ὁ ἀνθρωπος, οὐκ ἀποθνήσκει,
 ἀλλ' ὥσπερ ὁ καπνὸς διαλυόμενος ἀήρ γίνεται. τροφὴ δὲ
 πᾶσιν ἡ αὐτή· ἐπειδὴν γὰρ πῦρ ἀνακαύσωσι, βατράχους
 ὀπτῶσιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων· πολλοὶ δὲ παρ' αὐτοῖς εἰσιν
 ἐν τῷ ἀέρι πετόμενοι· ὀπτωμένων δὲ περικαθεξόμενοι
 ὥσπερ δὴ περὶ τράπεζαν λάπτουσι τὸν ἀναθυμιώμενον
 καπνὸν καὶ εὐωχοῦνται. σίτῳ μὲν δὴ τρέφονται τοιούτῳ· 89
 ποτὸν δὲ αὐτοῖς ἔστιν ἀήρ ἀποθλιβόμενος ἐς κύλικα
 ὑγρὸν ἀνιεὶς ὥσπερ δρόσον. οὐ μὴν ἀπουροῦσί γε καὶ
 ἀφοδεύοντες, ἀλλ' οὐδὲ τέτρηνται ἥπερ ἡμεῖς· ἀλλ' οὐδὲ
 τὴν συνουσίαν οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἔδραις παρέχουσιν, ἀλλ'
 ἐν ταῖς ἴγνύσιν ὑπὲρ τὴν γαστροκυνημίαν· ἐκεῖ γάρ εἰσι
 τετρημένοι. καλὸς δὲ νομίζεται παρ' αὐτοῖς ἦν πού τις
 φαλακρὸς καὶ ἄκομος ἦ, τοὺς δὲ κομήτας καὶ μυσάττον-
 ται. ἐπὶ δὲ τῶν κομητῶν ἀστέρων τούναντίον τοὺς κο-
 μήτας νομίζουσι καλούς· ἐπεδήμουν γάρ τινες, οἵ καὶ
 περὶ ἐκείνων διηγοῦντο. καὶ μὴν καὶ γένεια φύουσι μικρὸν
 ὑπὲρ τὰ γόνατα. καὶ ὅνυχας ἐν τοῖς ποσὶν οὐκ ἔχουσιν,
 ἀλλὰ πάντες εἰσὶ μονοδάκτυλοι. ὑπὲρ δὲ τὰς πυγὰς ἐκά-

στῷ αὐτῷ κράμβῃ ἐκπέφυκε μακρὰ ὥσπερ οὐρά, θάλλουσα ἐς ἀεὶ καὶ ὑπτίου ἀναπίπτοντος οὐ κατακλωμένη.

90 24. ἀπομύττονται δὲ μέλι δριμύτατον· καὶ πονῶσιν ἡ γυμνάξωνται, γάλακτι πᾶν τὸ σῶμα ἰδροῦσιν, ὥστε καὶ τυροὺς ἀπ' αὐτοῦ πήγνυσθαι, ὀλίγον τοῦ μέλιτος ἐπιστάξαντες· ἔλαιον δὲ ποιοῦνται ἀπὸ τῶν κρομμύῶν πάνυ λιπαρόν τε καὶ εὐῶδες ὥσπερ μύρου. ἀμπέλους δὲ πολλὰς ἔχουσιν ὑδροφόρους· αἱ γὰρ φᾶγες τῶν βιτρύων εἰσὶν ὥσπερ χάλαζα, καὶ μοι δοκεῖ ἐπειδὴν ἐμπεσὼν ἄνεμος διασείσῃ τὰς ἀμπέλους ἐκείνας, τότε πρὸς ἡμᾶς καταπίπτει ἡ χάλαζα διαρραγέντων τῶν βιτρύων. τῇ μέντοι γε γαστρὶ ὅσα πήρα χρῶνται τιθέντες ἐν αὐτῇ ὅσων δέονται· ἀνοικτὴ γὰρ αὐτοῖς αὕτη καὶ πάλιν κλειστὴ ἔστιν· ἔντερον δὲ οὐδὲ ἡπαρ ἐν αὐτῇ φαίνεται ἡ τοῦτο μόνον, ὅτι δασεῖα πᾶσα ἔντοσθεν καὶ λάσιός ἔστιν, ὥστε καὶ τὰ νεογνά, ἐπειδὴν φιγῶσιν, ἐς ταύτην ὑποδύεται. 25. ἐσθῆτος δὲ τοῖς μὲν πλουσίοις ὑαλίνη μαλθακή, τοῖς πένησι δὲ χαλκῆ ὑφαντή· πολύχαλκα γὰρ τὰ ἐκεῖ χωρία καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν ὕδατι ὑποβρεῖξαντες ὥσπερ τὰ ἔρια. περὶ μέντοι τῶν ὄφθαλμῶν, οἷονς ἔχουσιν, ὅκνῳ μὲν εἰπεῖν, μή τίς με νομίσῃ ψεύδεσθαι διὰ τὸ ἀπιστον τοῦ λόγου. ὅμως δὲ καὶ τοῦτο ἐρῶ· τοὺς ὄφθαλμοὺς περιαιρετοὺς ἔχουσι, καὶ ὁ βουλόμενος ἔξελὼν τοὺς 91 αὐτοῦ τυφλώττει ἔστ' ἀν δεηθῆ ἰδεῖν· οὕτω δ' ἐνθέμενος ὁρᾷ· καὶ πολλοὶ τοὺς σφετέρους ἀπολέσαντες παρ' ἄλλων χρησάμενοι ὁρῶσιν. εἰσὶ δ' οἱ καὶ πολλοὺς ἀποθέτους ἔχουσιν, οἱ πλούσιοι. τὰ ὥτα δὲ πλατάνων φύλλα ἔστιν αὐτοῖς πλήν γε τοῖς ἀπὸ τῶν βαλάνων· ἐκεῖνοι γὰρ μόνοι ξύλινα ἔχουσι. 26. καὶ μὴν καὶ ἄλλο θαῦμα ἐν τοῖς βασιλείοις ἐθεασάμην· κάτοπτρον μέγιστον κεῖται ὑπὲρ φρέατος οὐ πάνυ βαθέος. ἀν μὲν οὖν ἐς τὸ φρέαρ καταβῆται, ἀκούει πάντων τῶν παρ' ἡμῖν ἐν τῇ γῇ λεγομένων,

ἔαν δὲ ἐς τὸ κάτοπτρον ἀποβλέψῃ, πάσας μὲν πόλεις, πάντα δὲ ἔθνη ὁρᾶ ὥσπερ ἐφεστῶς ἐκάστοις· τότε καὶ τοὺς οἰκείους ἐγὼ ἔθεασάμην καὶ πᾶσαν τὴν πατρίδα, εἰ δὲ κάκεῖνοι ἐμὲ ἐώρων, οὐκ ἔχω τὸ ἀσφαλὲς εἰπεῖν. ὅστις δὲ ταῦτα μὴ πιστεύει οὗτως ἔχειν, ἂν ποτε καὶ αὐτὸς ἐκεῖσε ἀφίκηται, εἰσεται ως ἀληθῆ λέγω. 27. τότε δ' οὖν ἀσπασάμενοι τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἐμβάντες ἀνήχθημεν· ἐμοὶ δὲ καὶ δῶρα ἐδωκεν ὁ Ἐνδυμίων, δύο μὲν τῶν ὑαλίνων χιτώνων, πέντε δὲ χαλκοῦς, καὶ πανοπλίαν θερμίνην, ἃ πάντα ἐν τῷ κήτει κατέλιπον. συνέπεμψε δὲ ἡμῖν καὶ Ἰππογύπους χιλίους παραπέμψωντας ἄχρι σταδίων πεντακοσίων. 28. ἐν δὲ τῷ παράπλῳ πολ- 92 λὰς μὲν καὶ ἄλλας χώρας παρημείψαμεν, προσέσχομεν δὲ καὶ τῷ Ἐωσφόρῳ ἄρτι συνοικιζομένῳ καὶ ἀποβάντες ὑδρευσάμεθα. ἐμβάντες δὲ εἰς τὸν Ζωδιακὸν ἐν ἀριστερᾷ παρήγειμεν τὸν ἥλιον ἐν χρῶ τὴν γῆν παραπλέοντες· οὐ γὰρ ἀπέβημεν καίτοι πολλὰ τῶν ἑταίρων ἐπιθυμούντων, ἀλλ' ὁ ἄνεμος οὐκ ἐφῆκεν. ἐθεώμεθα μέντοι τὴν χώραν εὐθαλῆ τε καὶ πίονα καὶ εὔνδρου καὶ πολλῶν ἀγαθῶν μεστήν. Ιδόντες δὲ ἡμᾶς οἱ Νεφελοκένταυροι, μισθοφοροῦντες [παρὰ] τῷ Φαέθοντι, ἐπέπτησαν ἐπὶ τὴν ναῦν καὶ μαθόντες ἐνσπόνδους ἀνεχώρησαν. 29. ἥδη δὲ καὶ οἱ Ἰππόγυποι ἀπεληλύθεσαν· πλεύσαντες δὲ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα καὶ ἡμέραν περὶ ἐσπέραν ἀφικόμεθα ἐς τὴν Λυχνόπολιν καλονυμένην ἥδη τὸν κάτω πλοῦν διώκοντες. ἡ δὲ πόλις αὕτη κεῖται μεταξὺ τοῦ Πλειάδων καὶ τοῦ Τάδων ἀέρος, ταπεινοτέρα μέντοι πολὺ τοῦ Ζωδιακοῦ. ἀποβάντες δὲ ἄνθρωπον μὲν οὐδενα εὑρομεν, λύχνους δὲ πολλοὺς περιθέοντας καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ περὶ τὸν λιμένα διατρίβοντας, τοὺς μὲν μικροὺς καὶ ὥσπερ εἰπεῖν πέντας, ὀλίγους δὲ τῶν μεγάλων καὶ δυνατῶν πάνυ λαμπροὺς καὶ περιφανεῖς. οἰκήσεις δὲ αὐτοῖς καὶ λυχνεῶνες

ιδίᾳ ἐκάστῳ πεποίηντο, καὶ αὐτοὶ δύοματα εἶχον, ὥσπερ
οἱ ἄνθρωποι, καὶ φωνὴν προϊεμένων ἡκούομεν, καὶ οὐ-
δὲν ἡμᾶς ἡδίκουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλουν· ἡμεῖς δὲ
93 ὅμως ἐφοβούμεθα, καὶ οὔτε δειπνῆσαι οὔτε ὑπνῶσαι τις
ἡμῶν ἐτόλμησεν. ἀρχεῖα δὲ αὐτοῖς ἐν μέσῃ τῇ πόλει πε-
ποίηται, ἔνθα ὁ ἀρχῶν αὐτῶν διὰ νυκτὸς ὅλης κάθηται
δύομαστὶ καλῶν ἕκαστον· ὃς δ' ἀν μὴ ὑπακούσῃ, κατα-
δικάζεται ἀποθανεῖν ως λιπῶν τὴν τάξιν· ὁ δὲ θάνατός
ἐστι σβεσθῆναι. παρεστῶτες δὲ ἡμεῖς ἐωρῶμεν τὰ γινό-
μενα καὶ ἡκούομεν ἄμα τῶν λύχνων ἀπολογουμένων καὶ
τὰς αἰτίας λεγόντων δι' ἃς ἐβράδυνόν. ἔνθα καὶ τὸν ἡμέ-
τερον λύχνον ἐγνώρισα καὶ προσειπὼν αὐτὸν περὶ τῶν
κατ' οἶκον ἐπυνθανόμην ὅπως ἔχοιεν· ὁ δέ μοι ἄπαντα
ἔκεινα διηγήσατο. τὴν μὲν οὖν νύκτα ἔκεινην αὐτοῦ ἐμεί-
ναμεν, τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἄραντες ἐπλέομεν ἥδη πλησίον τῶν
νεφῶν· ἔνθα δὴ καὶ τὴν Νεφελοκοκκυγίαν πόλιν ιδόντες
ἐθαυμάσαμεν, οὐ μέντοι ἐπέβημεν αὐτῆς· οὐ γὰρ εἴα τὸ
πνεῦμα. βασιλεύειν μέντοι αὐτῶν ἐλέγετο Κόρωνος ὁ
Κοττυφίωνος. καὶ ἐγὼ ἐμνήσθην Ἀριστοφάνους τοῦ
ποιητοῦ, ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ ἀληθοῦς καὶ μάτην ἐφ' οἷς
ἔγραψεν ἀπιστούμενου. τρίτη δὲ ἀπὸ ταύτης ἡμέρας καὶ
τὸν ὠκεανὸν ἥδη σαφῶς ἐωρῶμεν, γῆν δὲ οὐδαμοῦ, πλήν
γε τῶν ἐν τῷ ἀέρι· καὶ αὐταὶ δὲ πυρώδεις ἥδη καὶ ὑπεραυ-
γεῖς ἐφαντάζοντο. τῇ δὲ τετάρτῃ περὶ μεσημβρίαν μα-
λακῶς ἐνδιδόντος τοῦ πνεύματος καὶ συνιζάνοντος ἐπὶ
τὴν θάλατταν κατετέθημεν. 30. ως δὲ τοῦ ὑδατος ἐψαύ-
σαμεν, θαυμασίως ὑπερηδόμεθα καὶ ὑπερεχαίρομεν καὶ
94 πᾶσαν εὐφροσύνην ἐκ τῶν παρόντων ἐποιούμεθα καὶ
ἀποβάντες ἐνηχόμεθα· καὶ γὰρ ἔτυχε γαλήνη οὖσα καὶ
εὔσταθοῦν τὸ πέλαγος. ἔοικε δὲ ἀρχὴ κακῶν μειζόνων
γίγνεσθαι πολλάκις ἡ πρὸς τὸ βέλτιον μεταβολή· καὶ
γὰρ ἡμεῖς δύο μόνας ἡμέρας ἐν εὐδίᾳ πλεύσαντες τῆς

τρίτης ὑποφαινούσης πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἄφνω
ὅρῶμεν θηρία καὶ κήτη πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, ἐν δὲ μέγι-
στον ἀπάντων ὅσου σταδίων χιλίων καὶ πεντακοσίων τὸ
μέγεθος· ἐπήει δὲ κεχηνὸς καὶ πρὸ πολλοῦ ταράττον τὴν
θάλατταν ἀφρῷ τε περικλυζόμενον καὶ τοὺς ὁδόντας ἐκ-
φαῖνον πολὺ τῶν παρ' ἡμῖν φαλλῶν ὑψηλοτέρους, ὅξεῖς
δὲ πάντας ὥσπερ σκόλοπας καὶ λευκοὺς ὥσπερ ἐλεφαν-
τίνους. ἡμεῖς μὲν οὖν τὸ ὕστατον ἀλλήλους προσειπόν-
τες καὶ περιβαλόντες ἔμενομεν· τὸ δὲ ἥδη παρῆν καὶ
ἀναρροφῆσαν ἡμᾶς αὐτῇ νηὶ κατέπιεν. οὐ μέντοι ἔφθη
συναράξαι τοῖς ὁδοῦσιν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀραιωμάτων ἡ
ναῦς ἐς τὸ ἔσω διεξέπεσεν. 31. ἐπεὶ δὲ ἐνδον ἦμεν, τὸ 95
μὲν πρῶτον σκότος ἦν καὶ οὐδὲν ἐωρῶμεν, ὕστερον δὲ
αὐτοῦ ἀναχανόντος εἶδομεν κύτος μέγα καὶ πάντη πλατὺ
καὶ ὑψηλόν, ἵκανὸν μυριάνδρῳ πόλει ἐνοικεῖν. ἔκειντο
δὲ ἐν μέσῳ καὶ μικροὶ ἰχθύες καὶ ἄλλα πολλὰ θηρία
συγκεκομένα καὶ πλοίων ἴστια καὶ ἄγκυραι καὶ ἀνθρώ-
πων ὄστέα καὶ φορτία, κατὰ μέσον δὲ καὶ γῆ καὶ λόφοι
ἡσαν, ἐμοὶ δοκεῖν, ἐκ τῆς ἰλύος ἦν κατέπιε συνιζάνουσα.
ὕλη γοῦν ἐπ' αὐτῆς καὶ δένδρα παντοῖα ἐπεφύκει καὶ
λάχανα ἐβεβλαστήκει καὶ ἐφύκει πάντα ἐξειργασμένοις.
περίμετρον δὲ τῆς γῆς στάδιοι διακόσιοι καὶ τετταράκον-
τα. ἦν δὲ ἵδεν καὶ ὄρνεα τὰ θαλάττια, λάρους καὶ ἀλ-
κυόνιας, ἐπὶ τῶν δένδρων νεοττεύοντα. 32. τότε μὲν οὖν
ἐπὶ πολὺ ἐδακρύομεν, ὕστερον δὲ ἀναστήσαντες τοὺς
ἔταιρους τὴν μὲν ναῦν ὑπεστηρίξαμεν, αὐτοὶ δὲ τὰ πυρεῖα
συντρίψαντες καὶ ἀνακαύσαντες δεῖπνον ἐκ τῶν παρόν-
των ἐποιούμεθα. παρέκειτο δὲ ἄφθονα καὶ παντοδαπὰ 96
κρέα τῶν ἰχθύων καὶ ὄδωρ ἔτι τὸ ἐκ τοῦ Ἐωσφόρου εἰ-
χομεν. τῇ ἐπιούσῃ δὲ διαναστάντες, εἴ ποτε ἀναχάνυι τὸ
κῆτος, ἐωρῶμεν ἄλλοτε μὲν γῆν, ἄλλοτε δὲ ὄρη, ἄλλοτε
δὲ μόνον τὸν οὐρανόν, πολλάκις δὲ καὶ νήσους· καὶ γὰρ

ἡσθανόμεθα φερομένου αὐτοῦ ὀξέως πρὸς πᾶν μέρος τῆς θαλάττης. ἐπεὶ δὲ ἡδη ἔθαδες τῇ διατριβῇ ἐγενόμεθα, λαβὼν ἐπτὰ τῶν ἑταίρων ἐβάδιξον ἐς τὴν ὕλην περισκοπήσασθαι τὰ πάντα βουλόμενος. οὕπω δὲ ὅλους πέντε διελθὼν σταδίους εὗρον ἴερὸν Ποσειδῶνος, ὃς ἐδήλου ἡ ἐπιγραφή, καὶ μετ' οὐ πολὺ καὶ τάφους πολλοὺς καὶ στήλας ἐπ' αὐτῶν πλησίον τε πηγὴν ὕδατος διαυγοῦς, ἔτι δὲ καὶ κυνὸς ὑλακῆν ἡκούμεν καὶ καπνὸς ἐφαίνετο πόρρωθεν καὶ τινα καὶ ἐπανλιν εἰκάζομεν. 33. σπουδῇ οὖν βαδίζοντες ἐφιστάμεθα πρεσβύτῃ καὶ νεανίσκῳ μάλα προθύμως πρασιάν τινα ἐργαζομένοις καὶ ὕδωρ ἀπὸ τῆς πηγῆς ἐπ' αὐτὴν διοχετεύοντες· ἡσθέντες οὖν ἄμα καὶ φοβηθέντες ἔστημεν· κἀκεῖνοι δὲ ταῦτὸν ἡμῖν ὡς τὸ εἰκὸς παθόντες ἄναυδοι παρεστήκεσαν· χρόνῳ δὲ ὁ πρεσβύτης ἔφη, Τίνετς ἄρα ὑμεῖς ἔστε, ὡς ξένοι; πότερον, ἔφη, τῶν ἐναλίων δαιμόνων ἢ ἄνθρωποι δυστυχεῖς ἡμῖν παραπλήσιοι; καὶ γὰρ ἡμεῖς ἄνθρωποι ὄντες καὶ ἐν γῇ τραφέντες οὐν θαλάττιοι γεγόναμεν καὶ συνυηχόμεθα τῷ περιέχοντι τούτῳ θηρίῳ, οὐδ' ἀπάσχομεν ἀκριβῶς εἰδότες· τεθνάναι μὲν γὰρ εἰκάζομεν, ξῆν δὲ πιστεύομεν. πρὸς ταῦτα κἀγὼ εἶπον· Καὶ ἡμεῖς σοι ἄνθρωποι νεήλυδες, ὡς πάτερ, 97 αὐτῷ σκάφει πρώην καταποθέντες. προήλθομεν δὲ οὐν βουλόμενοι μαθεῖν τὰ ἐν τῇ ὕλῃ ὡς ἔχει· πολλὴ γάρ τις καὶ λάσιος ἐφαίνετο. δαιμῶν δέ τις, ὡς ἔοικεν, ἡμᾶς ἥγαγε σέ τε ὁψομένους καὶ εἰσομένους ὅτι μὴ μόνοι ἐν τῷδε καθείργυμεθα τῷ θηρίῳ· ἀλλὰ φράσον γε ἡμῖν τὴν σαντοῦ τύχην, ὅστις τε ὁν καὶ ὅπως δεῦρο εἰσῆλθες. ὁ δὲ οὐ πρότερον ἔφη ἐρεῖν οὐδὲ πεύσεσθαι παρ' ἡμῶν πρὶν ξενίων τῶν παρόντων μεταδοῦναι, καὶ λαβὼν ἡμᾶς ἥγεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν — ἐπεποίητο δὲ αὐτάρκη καὶ στιβάδας ἐνωκοδόμητο καὶ τὰ ἄλλα ἐξήρτιστο — παραθεὶς δὲ ἡμῖν λάχανά τε καὶ ἀκρόδρυα καὶ ἰχθῦς, ἔτι δὲ καὶ οἶνον ἐγχέας,

έκειδὴ ἵκανῶς ἐκορέσθημεν, ἐπυνθάνετο ἂ ἐπεπόνθει-
μεν· κάγῳ πάντα δέξῃς διηγησάμην, τόν τε χειμῶνα καὶ
τὰ ἐν τῇ νήσῳ καὶ τὸν ἐν τῷ ἀέρι πλοῦν, καὶ τὸν πόλε-
μον, καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῆς ἐς τὸ κῆτος καταδύσεως.

34. ὁ δὲ ὑπερθαυμάσας καὶ αὐτὸς ἐν μέρει τὰ καθ' ἑαν-
τὸν διεξήει λέγων, Τὸ μὲν γένος εἴμι, ω̄ ξένοι, Κύπριος,
ὅρμητες δὲ κατ' ἐμπορίαν ἀπὸ τῆς πατρίδος μετὰ παι-
δός, ὃν ὁρᾶτε, καὶ ἄλλων πολλῶν οἰκετῶν ἐπλεον εἰς
Ἰταλίαν ποικίλον φόρτον κομίζων ἐπὶ νεώς μεγάλης, ἥν
ἐπὶ στόματι τοῦ κήτους διαλελυμένην ἵσως ἐωράκατε. μέ-
χρι μὲν οὖν Σικελίας εὐτυχῶς διεπλεύσαμεν· ἔκειθεν δὲ
ἀρπασθέντες ἀνέμῳ σφιδρῷ τριταῖοι ἐς τὸν ὠκεανὸν
ἀπηνέχθημεν, ἐνθα τῷ κήτει περιτυχόντες καὶ αὐτανδροι
καταποθέντες δύο ἡμεῖς μόνοι τῶν ἄλλων ἀποθανόντων
ἐσώθημεν. Θάψαντες δὲ τοὺς ἑταίρους καὶ ναὸν τῷ Πο-
σειδῶνι δειμάμενοι τοντονὶ τὸν βίον ξῶμεν, λάχανα μὲν
κηπεύοντες, ἰχθῦς δὲ σιτούμενοι καὶ ἀκρόδρυα. πολλὴ 98
δέ, ω̄ς ὁρᾶτε, ἡ ὕλη, καὶ μὴν καὶ ἀμπέλους ἔχει πολλάς,
ἄφ' ω̄ν ἥδιστος οἶνος γίγνεται· καὶ τὴν πηγὴν δὲ ἵσως
εἶδετε καλλίστου καὶ ψυχροτάτου ὕδατος. εὐνὴν δὲ ἀπὸ
τῶν φύλλων ποιούμεθα καὶ πῦρ ἄφθονον καίομεν καὶ
ὄρνεα δὲ θηρεύομεν τὰ εἰσπετόμενα καὶ ξῶντας ἰχθῦς
ἀγρεύομεν ἐξιόντες ἐπὶ τὰ βραγχία τοῦ θηρίου, ἐνθα καὶ
λουόμεθα, ὅπόταν ἐπιθυμήσωμεν. καὶ μὴν καὶ λίμνη οὐ
πόρρω ἐστὲν ἀλμυρὰ σταδίων εἴκοσι τὸ περίμετρον ἰχθῦς
ἔχουσα παντοδαπούς, ἐν ᾧ καὶ νηχόμεθα καὶ πλέομεν
ἐπὶ σκάφους μικροῦ, ὃ ἐγὼ ἐναυπηγησάμην. ἐτη δὲ ἡμῖν
ἐστι τῆς καταπόσεως ταῦτα ἐπτὰ καὶ εἴκοσι. 35. καὶ τὰ
μὲν ἄλλα ἵσως φέρειν ἐδυνάμεθα, οἱ δὲ γείτονες ἡμῶν
καὶ πάροικοι σφόδρα χαλεποὶ καὶ βαρεῖς εἰσιν, ἄμικτοί
τε ὄντες καὶ ἄγριοι. Ἡ γάρ, ἔφην ἐγώ, καὶ ἄλλοι τινές
εἰσιν ἐν τῷ κήτει; Πολλοὶ μέν, ἔφη, καὶ ἄξενοι καὶ τὰς 99

μορφὰς ἀλλόκοτοι· τὰ μὲν γὰρ ἐσπέρια καὶ οὐραῖα τῆς
 ὕλης Ταφιχᾶνες οἰκοῦσιν, ἔθνος ἐγχελυωπὸν καὶ καρα-
 βοπρόσωπον, μάχιμον καὶ θρασὺ καὶ ωμοφάγον· τὰ δὲ
 τῆς ἑτέρας πλευρᾶς κατὰ τὸν δεξιὸν τοῖχον Τριτωνομέν-
 δητες, τὰ μὲν ἄνω ἀνθρώποις ἐοικότες, τὰ δὲ κάτω τοῖς
 γαλεώταις, ἥττον μέντοι ἄδικοι εἰσι τῶν ἄλλων· τὰ λαιὰ
 δὲ Καρκινόχειρες καὶ Θυννοκέφαλοι συμμαχίαν τε καὶ
 φιλίαν πρὸς ἑαυτοὺς πεποιημένοι· τὴν δὲ μεσόγαιαν νέ-
 μονται Παγουρίδαι καὶ Ψητόποδες, γένος μάχιμον καὶ
 δρομικώτατον· τὰ ἔῳδα δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ στόματι τὰ μὲν
 πολλὰ ἔρημά ἐστι προσκλυζόμενα τῇ θαλάττῃ. ὅμως δὲ
 ἐγὼ ταῦτα ἔχω φόρου τοῖς Ψητόποσιν ὑποτελῶν ἐκάστου
 ἔτους ὕστρεια πεντακόσια. 36. τοιαύτη μὲν ἡ χώρα ἐστίν·
 ὑμᾶς δὲ χρὴ ὁρᾶν ὅπως δυνησόμεθα τοσούτοις ἔθνεσι
 100 μάχεσθαι καὶ ὅπως βιοτεύσομεν. Πόσοι δέ, ἔφην ἐγώ,
 πάντες οὗτοί εἰσι; Πλείους, ἔφη, τῶν χιλίων. "Οπλα δὲ
 τίνα ἐστὶν αὐτοῖς; Οὐδέν, ἔφη, πλὴν τὰ ὄστα τῶν ἵχθύων.
 Οὐκοῦν, ἔφην ἐγώ, ἄριστ' ἂν ἔχοι διὰ μάχης ἐλθεῖν αὐ-
 τοῖς ἃτε οὖσιν ἀνόπλοις αὐτούς γε ὠπλισμένους· εἰ γὰρ
 κρατήσομεν αὐτῶν, ἀδεῶς τὸν λοιπὸν βίον οἰκήσομεν.
 ἔδοξε ταῦτα, καὶ ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν παρεσκευαζόμεθα.
 αἰτίᾳ δὲ τοῦ πολέμου ἔμελλεν ἐσεσθαι τοῦ φόρου ἡ οὐκ
 ἀπόδοσις, ἥδη τῆς προθεσμίας ἐνεστώσης. καὶ δὴ οἱ μὲν
 ἐπειπον ἀπαιτοῦντες τὸν δασμόν· ὁ δὲ ὑπεροπτικῶς
 ἀποκρινάμενος ἀπεδίωξε τοὺς ἀγγέλους. πρῶτοι οὖν οἱ
 Ψητόποδες καὶ οἱ Παγουρίδαι χαλεπαίνοντες τῷ Σκιν-
 θάρῳ — τοῦτο γὰρ ἐκαλεῖτο — μετὰ πολλοῦ θορύβου
 ἐπήεσαν. 37. ἡμεῖς δὲ τὴν ἔφοδον ὑποπτεύοντες ἔξοπλι-
 σάμενοι ἀνεμένομεν, λόχον τινὰ προτάξαντες ἀνδρῶν
 πέντε καὶ εἴκοσιν· προείρητο δὲ τοῖς ἐν τῇ ἐνέδρᾳ, ἐπει-
 δὰν ἰδωσι παρεληλυθότας τοὺς πολεμίους, ἐπανίστα-
 σθαι· καὶ οὕτως ἐποίησαν. ἐπαναστάντες γὰρ κατόπισθεν

ἔκοπτον αὐτούς, καὶ ἡμεῖς δὲ καὶ αὐτοὶ πέντε καὶ εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν ὄντες — καὶ γὰρ ὁ Σκίνθαρος καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ συνεστρατεύοντο — ὑπηντιάζομεν καὶ συμμίξαντες θυμῷ καὶ φώμῃ διεκινδυνεύομεν. τέλος δὲ τροπὴν αὐτῶν ποιησάμενοι κατεδιώξαμεν ἄχρι πρὸς τοὺς φωλεούς. ἀπέθανον δὲ τῶν μὲν πολεμίων ἐβδομήκοντα καὶ ἑκατόν, ἡμῶν δὲ εἷς καὶ ὁ κυβερνήτης τρίγλης πλευρᾶς διαπαρεὶς τὸ μετάφρενον. 38. ἔκεινην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ἐπηυλισάμεθα τῇ μάχῃ καὶ τρόπαιον ἐστήσαμεν δάχιν ἔηράν δελφῖνος ἀναπήξαντες. τῇ ύστε- 101 ραιά δὲ καὶ οἱ ἄλλοι αἰσθόμενοι παρῆσαν, τὸ μὲν δεξιὸν κέρας ἔχοντες οἱ Ταριχᾶνες — ἥγειτο δὲ αὐτῶν Πήλαμος — τὸ δὲ εὐώνυμον οἱ Θυννοκέφαλοι, τὸ μέσον δὲ οἱ Καρκινόχειρες· οἱ γὰρ Τριτωνομένδητες τὴν ἡσυχίαν ἥγον οὐδετέροις συμμαχεῖν προαιρούμενοι. ἡμεῖς δὲ προαπαντήσαντες αὐτοῖς παρὰ τὸ Ποσειδώνιον συνεμίξαμεν πολλῇ βοῇ χρώμενοι. ἀντήχει δὲ τὸ κύτος ὕσπερ τὰ σπήλαια. τρεψάμενοι δ' αὐτοὺς ἄτε γυμνήτας ὄντας καὶ καταδιώξαντες ἐς τὴν ὑλην τὸ λοιπὸν ἐπεκρατοῦμεν τῆς γῆς. 39. καὶ μετ' οὐ πολὺ κήρυκας ἀποστείλαντες νεκρούς τε ἀνηροῦντο καὶ περὶ φιλίας διελέγοντο· ἡμῖν δὲ οὐκ ἐδόκει σπένδεσθαι, ἀλλὰ τῇ ύστεραιᾳ χωρήσαντες ἐπ' αὐτοὺς πάντας ἄρδην ἔξεκόψαμεν πλὴν τῶν Τριτωνομενδήτων. οὗτοι δὲ ὡς εἶδον τὰ γιγνόμενα, διαδράντες ἐκ τῶν βραγχίων ἀφῆκαν αὐτοὺς ἐς τὴν θάλατταν. ἡμεῖς δὲ τὴν χώραν ἐπελθόντες ἔρημον ἥδη οὖσαν τῶν πολεμίων τὸ λοιπὸν ἀδεῶς κατέκοῦμεν τὰ πολλὰ γυμνασίοις τε καὶ κυνηγεσίοις χρώμενοι καὶ ἀμπελουργοῦντες καὶ τὸν καρπὸν συγκομιζόμενοι τὸν ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ὄλως ἐψκειμεν τοῖς ἐν δεσμωτηρίῳ μεγάλῳ καὶ ἀφύκτῳ τρυφῶσι καὶ λελυμένοις. ἐνιαυτὸν μὲν οὖν καὶ μῆνας ὅκτὼ τοῦτοι διήγομεν τὸν τρόπον. 40. τῷ δ' ἐνάτῳ μηνὶ πέμπτῃ ἴστα

μένον περὶ τὴν δευτέραν τοῦ στόματος ἄνοιξιν — ἅπαξ
γὰρ δὴ τοῦτο κατὰ τὴν ὥραν ἐκάστην ἔποιει τὸ κῆτος,
102 ὥστε ἡμᾶς πρὸς τὰς ἀνοιξίεις τεκμαιρεῖσθαι τὰς ὥρας —
περὶ οὖν τὴν δευτέραν, ὥσπερ ἔφην, ἄνοιξιν, ἅφνω βοή
τε πολλὴ καὶ θόρυβος ἤκουετο καὶ ὥσπερ κελεύσματα
καὶ εἰρεσίαι· ταραχθέντες οὖν ἀνειρπύσαμεν ἐπ' αὐτὸ^ν
τὸ στόμα τοῦ θηρίου καὶ στάντες ἐνδοτέρῳ τῶν ὀδόντων
καθεωρῶμεν ἀπάντων ὡν ἐγὼ εἶδον θεαμάτων παρα-
δοξότατον, ἄνδρας μεγάλους ὅσον ἡμισταδιαίους τὰς ἡλι-
κίας ἐπὶ νήσων μεγάλων προσπλέοντας ὥσπερ τριη-
ρῶν. οἷδα μὲν οὖν ἀπίστοις ἐοικότα ιστορήσων, λέξω
δὲ ὅμως.

Nῆσοι ἡσαν ἐπιμήκεις μέν, οὐ πάνυ δὲ ὑψηλαί, ὅσον
ἐκατὸν σταδίων ἐκάστη τὸ περίμετρον· ἐπὶ δὲ αὐτῶν
ἐπλεον τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἀμφὶ τοὺς εἶκοσι καὶ ἑκατόν·
τούτων δὲ οἱ μὲν παρ' ἐκάτερα τῆς νήσου καθήμενοι
ἐφεξῆς ἐκωπηλάτουν κυπαρίττοις μεγάλαις αὐτοκλάδοις
καὶ αὐτοκόμοις ὥσπερεὶ ἐρετμοῖς, κατόπιν δὲ ἐπὶ τῆς
πρύμνης, ὡς ἐδόκει, κυβερνήτης ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ εἰστή-
κει χάλκεον ἔχων πηδάλιον πεντασταδιαῖον τὸ μῆκος· ἐπὶ
δὲ τῆς πρώτας ὅσον τετταράκοντα ὠπλισμένοι αὐτῶν
ἐμάχοντο πάντας ἐοικότες ἀνθρώποις πλὴν τῆς κόμης·
αὕτη δὲ πῦρ ἦν καὶ ἐκαίετο, ὥστε οὐδὲ κορύθων ἐδέοντο.
ἀντὶ δὲ ίστιων ὁ ἄνεμος ἐμπίπτων τῇ ὑλῇ πολλῇ οὔσῃ ἐν
ἐκάστῃ ἐκόλπου τε αὐτὴν καὶ ἔφερε τὴν νήσον ἥ ἐθέλοι ὁ
κυβερνήτης· κελευστής δὲ ἐφειστήκει αὐτοῖς καὶ πρὸς τὴν
εἰρεσίαν ὀξέως ἐκινοῦντο ὥσπερ τὰ μακρὰ τῶν πλοίων.
103 41. τὸ μὲν οὖν πρῶτον δύο ἥ τρεῖς ἐωρῶμεν, ὕστερον δὲ
ἐφάνησαν ὅσον ἔξακόσιοι, καὶ διαστάντες ἐπολέμουν καὶ
ἐναυμάχουν. πολλαὶ μὲν οὖν ἀντίπρωφοι συνηράσσοντο
ἄλληλαις, πολλαὶ δὲ καὶ ἐμβληθεῖσαι κατεδύοντο, αἱ δὲ
συμπλεκόμεναι παρτερῶς διηγωνίζοντο καὶ οὐ φαδίως

ἀπελύοντο· οἱ γὰρ ἐπὶ τῆς πρώφας παρατεταγμένοι πᾶσαν ἐπεδείκνυντο προθυμίαν ἐπιβαίνοντες καὶ ἀναιροῦντες· ἔξωγρει δὲ οὐδεῖς. ἀντὶ δὲ χειρῶν σιδηρῶν πολύποδας μεγάλους ἐκδεδεμένους ἀλλήλοις ἀπερρίπτουν, οἱ δὲ περιπλεκόμενοι τῇ ὑλῇ κατεῖχον αὐτὴν τὴν υῆσον. ἔβαλλον μέντοι καὶ ἐτίρωσκον ὄστρείοις τε ἀμαξοπληθέσι καὶ σκόγγοις πλευριαίοις. 42. ἥγετο δὲ τῶν μὲν Αἰολοκένταυρος, τῶν δὲ Θαλασσοπότης· καὶ μάχη αὐτοῖς ἐγέγενητο, ὡς ἐδόκει, λείας δνεκα· ἐλέγετο γὰρ ὁ Θαλασσοπότης πολλὰς ἀγέλας δελφίνων τοῦ Αἰολοκενταύρου ἐληλακέναι, ὡς ἦν ἀκούειν ἐπικαλούντων ἀλλήλοις καὶ τὰ ὄνόματα τῶν βασιλέων ἐπιβοῶμένων. τέλος δὲ νικῶσιν οἱ τοῦ Αἰολοκενταύρου καὶ υῆσους τῶν πολεμίων καταδύοντιν ἀμφὶ τὰς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ ἄλλας τρεῖς λαμβάνοντιν αὐτοῖς ἀνδράσιν, αἱ δὲ λοιπαὶ πρύμναν κρουσάμεναι ἔφευγον. οἱ δὲ μέχρι τινὸς διώξαντες, ἐπειδὴ ἐσκέρα ἦν, τραπόμενοι πρὸς τὰ ναυάγια τῶν πλείστων ἐπεκράτησαν καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀνείλοντο· καὶ γὰρ 104 ἐκείνων κατέδυσαν υῆσοι οὐκ ἐλάττους τῶν ὄγδοηκοντα. ἔστησαν δὲ καὶ τρόπαιον τῆς υησομαχίας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ κήτους μίαν τῶν πολεμίων υῆσων ἀνασταυρώσαντες. ἐκείνην μὲν οὖν τὴν υύκτα περὶ τὸ θηρίον ηὔλισαντο ἔξαψαντες αὐτοῦ τὰ ἀπόγεια καὶ ἐπ' ἀγκυρῶν πλησίον ὁρμισάμενοι· καὶ γὰρ ἀγκύραις ἐχρῶντο μεγάλαις, ὑαλίναις, καρτεραῖς. τῇ ὑστεραίᾳ δὲ θύσαντες ἐπὶ τοῦ κήτους καὶ τοὺς οἰκείους θάψαντες ἐπ' αὐτοῦ ἀπέπλεον ἡδόμενοι καὶ ὕσκερ παιᾶνας ἔδοντες. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν υησομαχίαν γενόμενα.